

Ой у лузі та ще й при березі (ще одна козацька пісня)

Автор Невідомий

Ой у лузі та ще й при березі червона калина,
Породила молода дівчина хорошого сина.
Породила молода дівчина хорошого сина.

Породила та ще й положила в зеленій діброві,
Дала йому тонкий стан козацький, дала чорні брови,
Дала йому тонкий стан козацький, дала чорні брови,

Дала йому тонкий стан козацький, ще й чорнії брови,
Та не дала тому козакові ні щастя, ні долі.
Та не дала тому козакові ні щастя, ні долі.

- Та було б тобі, моя рідна мати, тих брів не давати,
Було ж тобі, моя рідна мати, щастя й долю дати.
Було ж тобі, моя рідна мати, щастя й долю дати.

- Розвивайся а ти, сухий дубе, завтра мороз буде,
Ой збирайся, молодий козаче, завтра похід буде.
Ой збирайся, молодий козаче, завтра похід буде.

- Я морозу та й не боюся, зараз розів'юся,
Я походу та й не боюся, зараз уберуся.
Я походу та й не боюся, зараз уберуся.

- Ой ви, галки, ой ви, сизокрилі, підніміться вгору,
Ой ви, хлопці, славні запорожці, верніться додому.
Ой ви, хлопці, славні запорожці, верніться додому.

- Ой раді б ми ще вище підняться, туман улягає,
Ой раді б ми додому вернуться, гетьман не пускає.
Ой раді б ми додому вернуться, гетьман не пускає.

Ой не так гетьман, не так гетьман, як гетьманська мати,
Хоче нами, козаками, турка звоювати.
Хоче нами, козаками, турка звоювати.

Вона нами, козаками, турка не звоює,
Тільки нашим білим тілом орлів нагодує.
Тільки нашим білим тілом орлів нагодує.